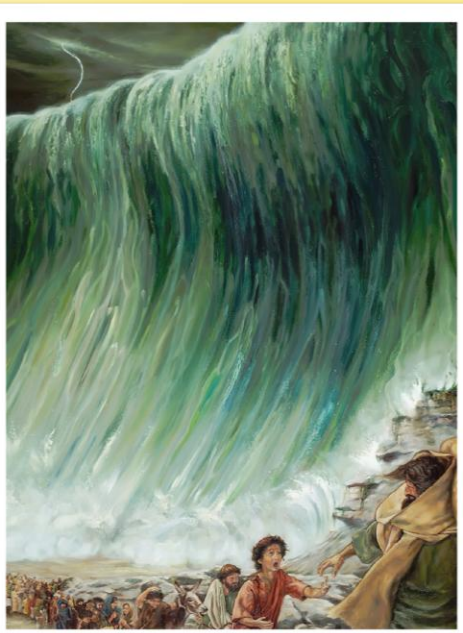
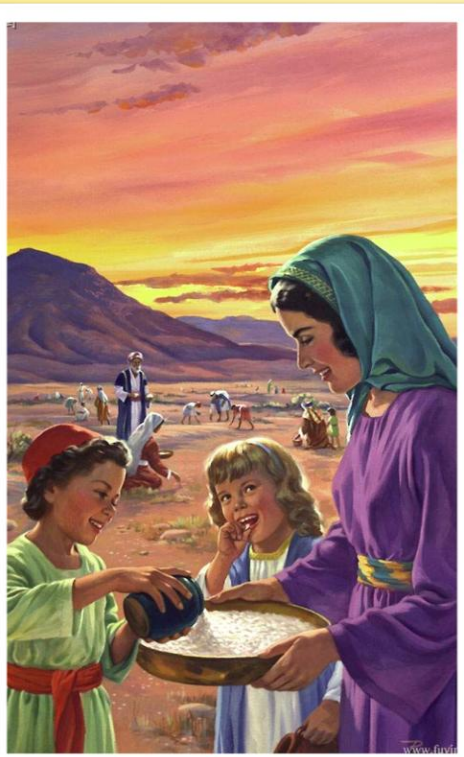
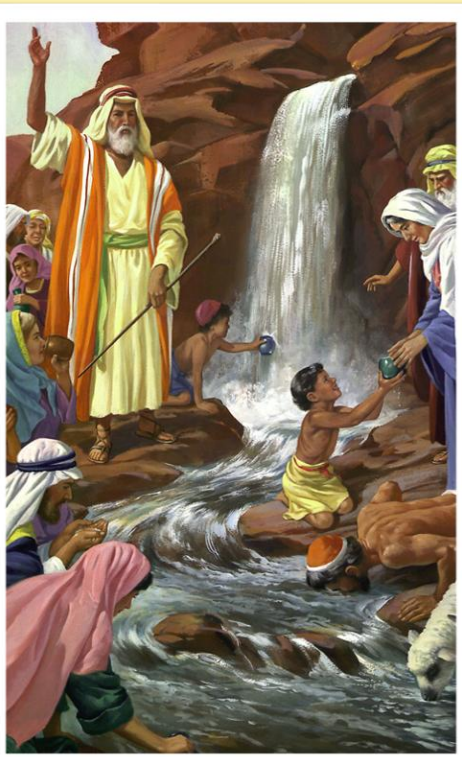
ČUJTE SADA OVO!

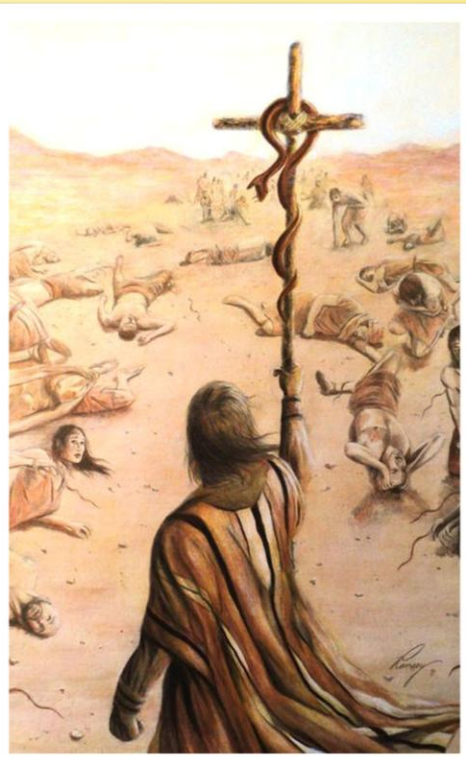

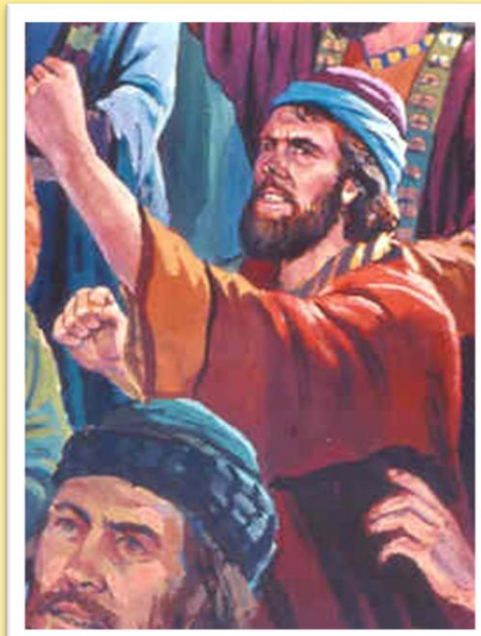
7. Pouka za 14. novembar 2026.

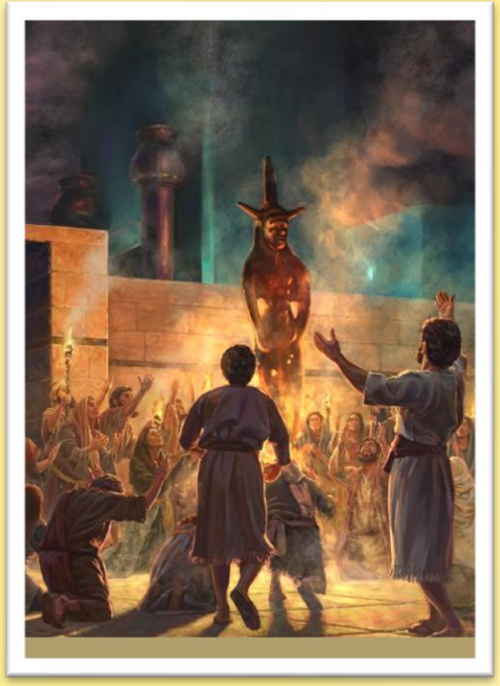

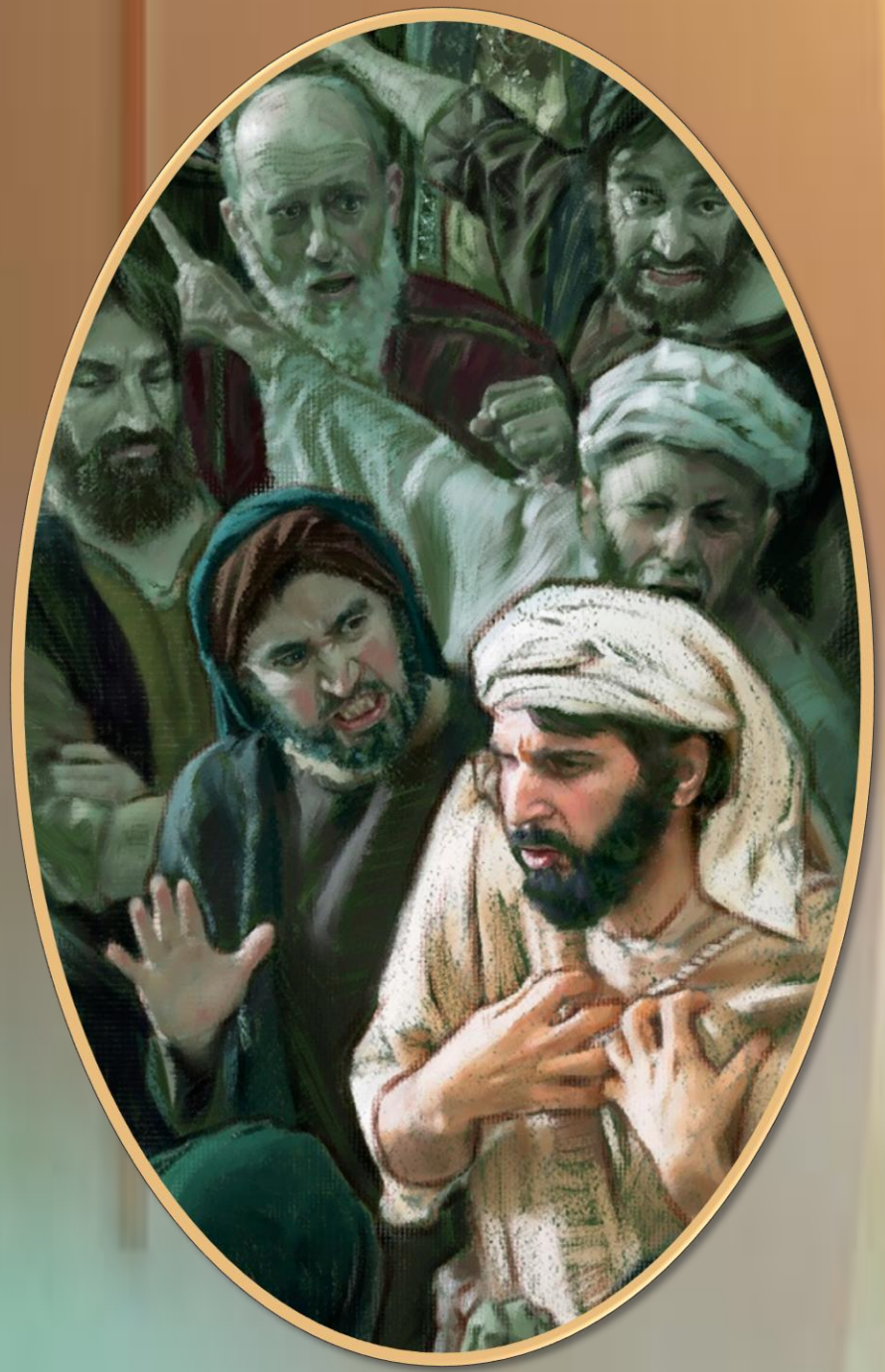

"Sve ove stvari su se događale njima za primer, ali su zapisane za upozorenje nama, kojima su se posljednja vremenima približilla."
(1. Korinćanima 10,11, NSP)

Biblijski proroci održavali su najviše moralne standarde, usmeravali ljude na veću predanost Bogu, upozoravali na greh i pružali utehu i snagu.

Oni koji su ih slušali i prihvatili njihovu poruku imali su veliku korist.

To se, na primer, dogodilo s Asom (2. Dnev. 15,1-8); Josafatom (2. Dnev. 20,14-23); ili Amasijom (2. Dnev. 25,7-10).

No, nažalost, to nije bio opšti trend među narodom Izraela. Vrlo često je poruka proroka bila odbačena. Danas Bog nastavlja da govori preko svojih proroka.

Kako da reagujemo na njihove poruke?

- Odbijanje glasnika
- Odbijanje poruke
  - Prezir
  - Tvrdoglavost
  - Licemerje
- Praktična primena

ODBIJANJE GLASNIKA

"I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izraelovi [...] A Isus sin Navin, i Halev, sin Jefonijin, između onih što uhodiše zemlju, razderaše haljine svoje. I rekoše svemu zboru sinova izraelovih [...] Tada reče sav zborda ih ih pobiju kamenjem, ali se pokaza slava Gospodnja svim sinovima Izraelovim u Šatoru od sastankau Šatoru od sastanka." (4. Mojsijeva 14,2-10)

Na vratima obećane zemlje poslani su uhode da je izviđaju. Njihov izveštaj kaže da je zemlja dobra kao što je Bog rekao (4. Moj. 13,27). Ali čula se i obeshrabrujuća poruka (4. Moj. 13,28.31). Tada je Bog progovorio preko Haleva da ih ohrabri da pođu i zauzmu tu zemlju (4. Moj. 13,30).

Nakon noći plakanja, narod je doneo odluku: odbaciti Božje poslanike koji su ih vodili (4. Moje. 14,1-4). Kad su im Isus Navin i Halev ponovili reči ohrabrenja, odlučili su da ih kamenuju (4. Moj. 14,6-10).

Nakon toga su mnogi drugi glasnici takođe odbijeni (2. Dnev. 25,15.16; Amos 7,10-13).

Koji je bio razlog odbijanja? Poruka koju im je preko vođaBoga poslao nije odgovarala njihovim očekivanji-ma, niti su želeli da napuste svoj grešni način života.

ODBACIVANJE PORUKE

PREZIR

"I kad Jehudije pročita tri četiri lista, isječe je car nožem pisarskim, i baci u oganj na žeravicu, te izgore sva knjiga ognjem na žeravici." (Jeremija 36,23)

U vreme cara Joakima, narod je bio uključen u teške grehe. Bog je zapovedio Jeremiji da napiše svitak sa proročkom porukom kako bi car i njegovi savetnici bili upozoreni i pokajali se za svoje zle postupke (Jer. 36,1-3).

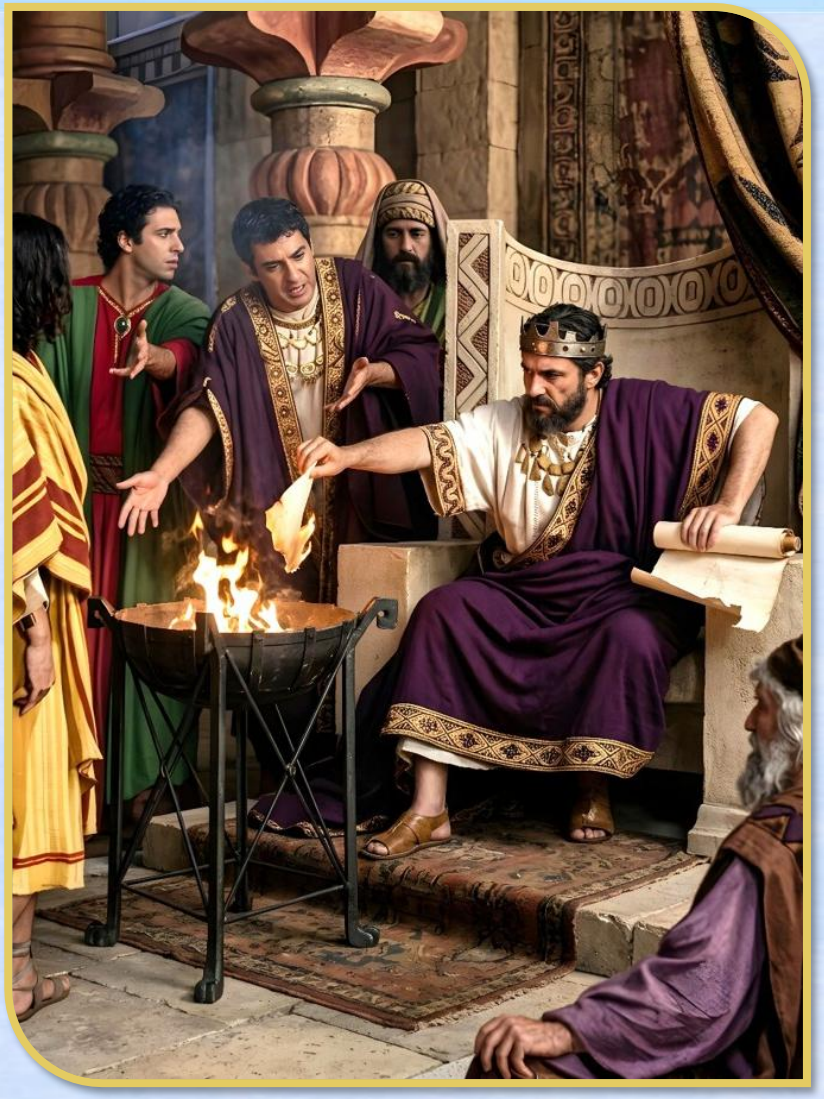
Ali Joakim je prezreo poruku i uništio je bacivši je u vatru, iako su ga neki molili da to ne učini (Jer. 36,21-25).

Kao odgovor, protiv Joakima je izrečeno oštro proročanstvo, a uništena poruka je prepisana i proširena (Jer. 36,27-31).

Možda mislimo da, ako ne čitamo Bibliju, možemo raditi što god želimo i živeti u miru. Ali ako ignorišemo Božja upozorenja, požnjećemo posljedice svog greha i zloće.

TVRDOGLAVOST

"Nego se još i pobunio protiv kralja Nabukodonosora, koji ga bijaše zakleo Bogom; ostaoo je tvrdoglav i uporan u srcu da se ne obrati Jahvi, Bogu Izraelovu." (2. Dnevnika 36,13)

Poslednji kralj Judeje, Sedekija, zakleo se na vernost Vavilonu, ali je prekršio svoj zavet. Više puta je odbijao dprihvatiti upozoravajuće poruke koje mu je Bog davao preko Jeremije. (2. Dnev. 36,12).

Kada je Jerusalim opkolila vaVilonska vojska, Sedekija je pozvao Jeremiju da mu prenese Božju poruku (Jer. 38,14).

Poruka je bila jasna: predaj se Vavilonu i spasićeš svoj život i grad Jerusalim (Jer. 38,17-23). Ali Sedekija je odbio tu poruku. Njegova tvrdoglavost dovela je do konačnog uništenja Jerusalima (2. Dnev. 36,13).

Jedanaest godina Bog mu je prenosio poruke nade da se pokaje i promieni svoje ponašanje. Ponekad je čak reagovao pozitivno, ali nije proveo trajne reforme (Jer. 34,8-11).

LICEMERJE

"Sve dakle što va reku da držite, držite i tvorite, ali što oni čine ne činite, jer govore i ne čine." (Matej 23,3)

Zašto je Isus fariseje nazvao licemerima?

Jer su propovedali jedno, a činili drugo (Matej 23:3).

Jer su drugima nametali teške terete, ali sami ih nisu hteli nositi (Matej 23,4).

Jer sve što su radili bila je fasada, koju su drugi mogli videti (Matej 23,5).

Zato što su voleli primati počasti, ali nisu častili druge (Matej 23,6.7.11.12)

Zato što su hvalili proroke, ali nisu hteli poslušati njihove poruke (Matej 23,29-31).

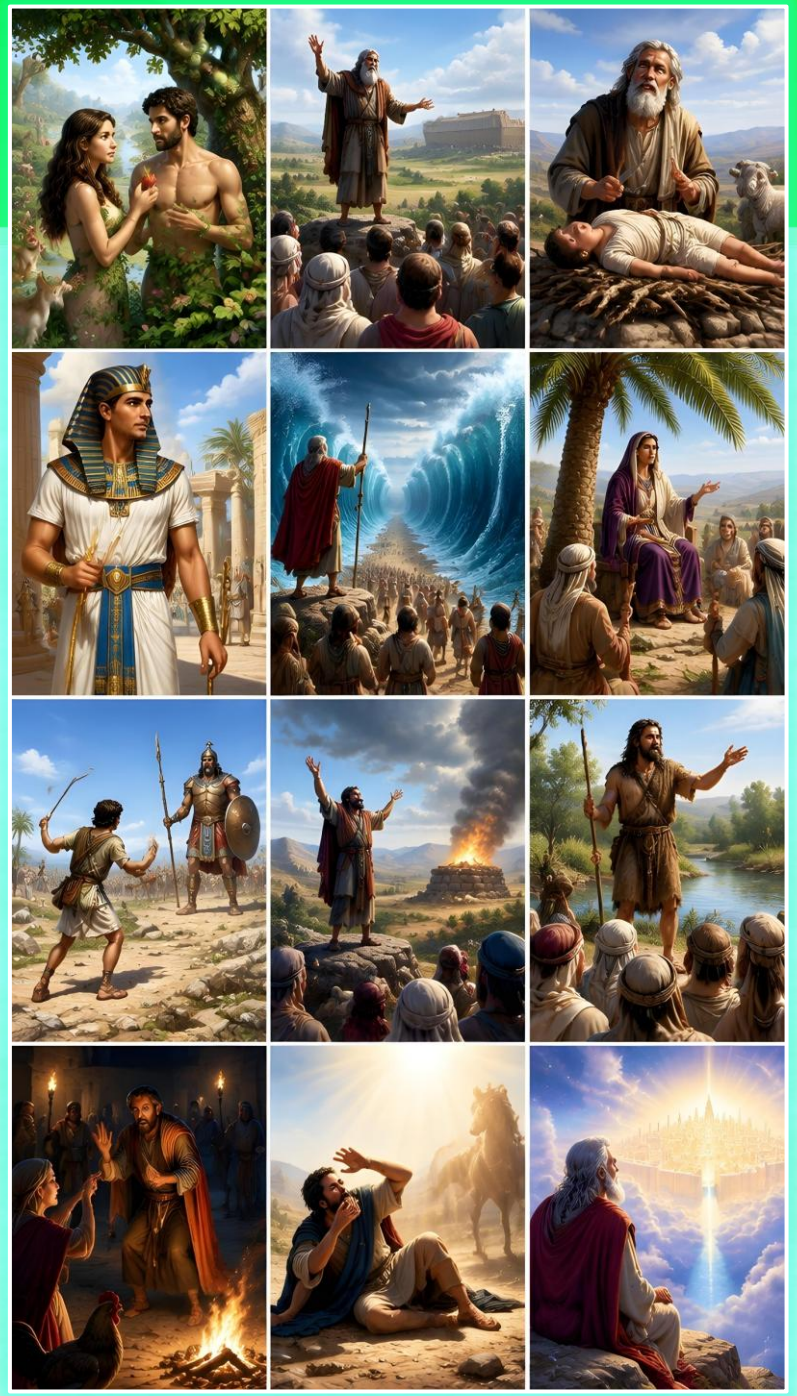
Zato što su tvrdili da služe Bogu, ali su hteli da ubiju one koji su im govorili u Njegovo ime (Matej 23,34).

Isusove reči protiv licemernih fariseja napisane su kako bismo izbegli da slijedimo njihov primer i napustimo svaki stav ili misao koja nas navodi da odbacimo poruku koju nam Bog daje.

PRAKTIČNA PRIMJENA

"Ovo se pak sve događalo ugledi njima, a napisa se za nauku nama, na koje posledak sveta dođe." (1. Korinćanima 10,11)

"Oni koji ne mogu sda se sjete prošlosti osuđeni su da je ponove" (George Santayana).

Iskustva čovečanstva sa Bogom—bila ona dobra ili loša—ne smeju da se zanemare ni da se odbace.

Prošlost je često uvod u budućnost. Prošlost često postavlja kontekst za ono što se trenutno događa i što će se dogoditi u budućnosti.

Nismo osuđeni da ponavljamo pogreške prošlih generacija ako obratimo pažnju na upozorenja Svetog pisma i poruke koje nam Bog šalje preko svojih proroka (1. Kor. 10, 11).

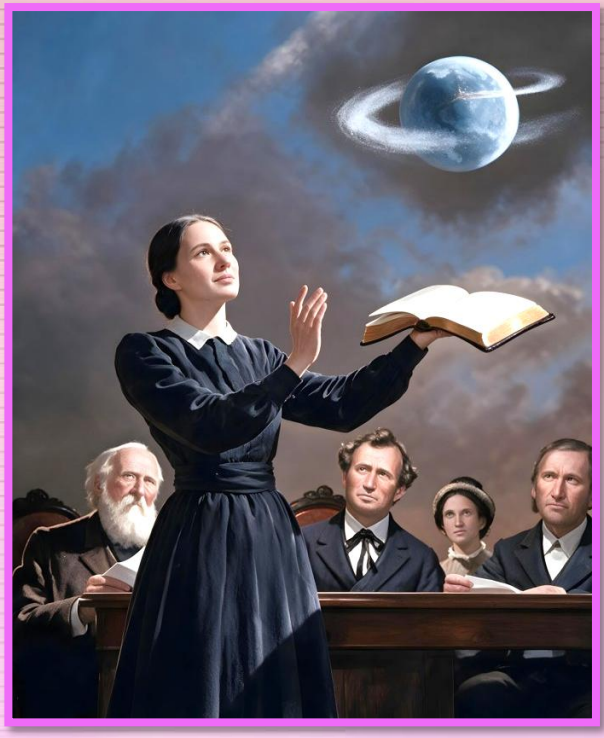

"Vjerujte Gospodu Bogu svojemu i bićete jaki, verujte prorocima njegovim i bićete srećni." (2. Dnevnika 20,20)

“Duh protivljenja ukorima, koji je doveo do hvatanja i zatvaranja Jeremije, postoji i danas. Mnogi odbijaju da poslušaju ponovljene opomene, rađe slušaju lažne učitelje koji laskaju njihovoj oholosti i zatvaraju oči pred njihovim zlodelima. U dan nevolje takvi neće imati sigurnog utočišta, neće dobiti nikakve pomoći s Neba. Božje izabrane sluge trebaju da se hrabro i strpljivo suoče sa patnjama i nevoljama koje im padaju u deo zbog kleveta, odbacivanja i neshvatanja. Oni treba da i dalje verno obaavljju posao koji im je Bog poverio, imajući uvek na umu proroke iz davnine, Spasitelja čovječanstva i njegove apostole, jer su i oni trpelili zlostavljanja i progonstva zbog Reči."

Elen G. Vajt, *Proroci i carevi*, **p. 438. original.**

DODATAK: VIZIJE ELEN G. VAJT

Vizije koje je Elen G. Vajt dobieala u javnosti bila su praćene izvanrednim pojavama: nije disala; oči su joj ostale otvorene; kretala se potpuno nesvesna onoga što se događa oko nje; ...

Iako su je neki optuživali za samohipnozu (mesmerizam), nije kontrolirala kada ulazi u viziju niti kada izlazi iz nje.

Kada je Elen ušla u viziju, Jakov Vajt je pozvao te prisutne da je pregledaju kako bi uklonili svaku sumnju u njeno nadnaravno poreklo koju bi njezini protivnici mogli imati, te ojačao one koji su sa poverenjem gledali u Elen.

Oni koji su je optuživali za hipnozu bili su zapanjeni kad su videli da zaista ne diše i u strahu su pobjegli sa mesta gde se viđenje događalo.

